

Holstein til, hvis det er Meningen, at han skal leve af Landbrug i den Tid, der kommer.

Jeg vil ogsaa gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen. Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems Udtalelser om Landbrugets urigtige Selvangivelser, dem har det ærede Medlem Hr. Pinstrup saa udmærket tilbagevist, men jeg vil gerne have Lov til at sige, at jeg synes, det ærede Medlem skulde komme her f. Eks. med Regnskaber for Statens Gaarde, saaledes at vi kunde faa at se, hvordan saadanne Bjendomme betaler sig, der drives under de gunstigst mulige Forhold, og som aldrig har Kapitalmangel, fordi de har Statskassen bag sig. Det var rart at faa fastslaaet, hvordan det stiller sig med deres Overskud, eller hvor stort deres Under-skud er. Det var glimrende til Sammenligning, naar man forsøger paa at sætte Klik paa Landbruget i al Almindelighed. Det vilde ogsaa være ganske storartet, om det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen vilde henvende sig til sine Partifæller rundt omkring i de Byer, hvor man driver socialtisk Landbrug; dèr vilde man sikkert kunne faa udmærkede Oplysninger. Det maa være den rigtige Vej at gaa for at faa fastslaaet, hvordan Landbrugets Rentabilitet er. For os andre, der har staaet Landbruget nær i mange Aar og kender en Smule til det fra det praktiske, lyder det lidt mærkeligt, at vi skal have vore Oplysninger fra Brostenene. Jeg kom til at tænke paa en gammel Historie om, hvem der er klogest paa Børneopdragelse. Nu er jeg naturligvis bange for at snakke om Opdragelse, naar det er en Pædagog som det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, jeg henvender mig til, men jeg ved dog, at det er en gammelkendt Sag, at gamle Jomfruer og Pebersvende er altid klogest paa Børneopdragelse, meget klogere end dem, der har Børnene og staar i Arbejdet. Jeg tænker mig, at det er, fordi de har Realiteterne paa Afstand, saa kan de bedst holde sig til — om jeg saa maa sige — Idealerne. Og det er nok noget lignende med det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Kendskab til Landbruget; det er saa meget mere ideelt set fra hans Side, fordi han har det paa saa stor en Afstand.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det ærede Medlem Hr. Fuglsang gav mig det udmærkede Raad,

som jeg haaber, jeg altid skal være i Stand til at tage til Følge i min Landbrugsbedrift, at man skal vare sig for det nye, saa længe det ikke er prøvet. Det Raad, jeg gerne har villet give, var, at man skulde vare sig for af gammel Slendrian ikke at turde tage det nye, naar det er prøvet.

Det er ikke saa længe siden, at det ærede Medlem Hr. Fraenkel gjorde opmærksom paa, i hvilken Grad Inertien gør sig gældende i Industrien. Jeg tror desværre, at Inertiens Lov i sørgelig Grad gør sig gældende i vort Landbrug. Jeg vil blot for ærede Medlemmer nævne en enkelt Ting, som jeg glemte før, da jeg rejste min Kritik mod det ene og det andet, nemlig Spørgsmaalet om vore Besætningers Sundhed. Hvis der er noget, som det er muligt for den danske Landbruger at opnaa, navnlig naar han hører til de mindre eller de mellemstore Landbrugere, saa er det en fuldkommen sund og frisk Besætning, en Besætning uden Tuberkulose. Det er vanskeligt paa de store Herregaarde, og særlig hvor der er daarlige Stalde, at faa tilvejebragt det, men det er overmaade muligt i det mindre Landbrug. Men ærede Medlemmer, som har praktisk Erfaring, ved lige saa godt som jeg, at Tuberkulose er en voksende Sot i vore Besætninger, og at der paa vore Mejerier ofte vises en Skødesløshed paa dette Punkt ved Behandlingen af Mælken og Pasteuriseringen, som i høj Grad æsker til Kritik.

Et andet Punkt er Renligheden i vore Stalde. Det er ikke ret længe siden, der var en engelsk Landbrugsrepræsentant herovre — det var nu sidste Sommer —, som fremsatte en meget skarp og efter min Formening berettiget Kritik over Forsømmeligheden, Urenligheden og den daarlige Vedligeholdelse af vore Stalde, over vore Besætningers Vedligeholdelse, Malkningen og det hele, en Kritik, som vakte stor Opsigt, stor Opstandelse i det danske Landbrug og Protester fra den ene og den anden Side. Men den praktiske Landmand, som vil være ærlig, ved udmærket godt, at Kritikken var berettiget.

Alle disse Mangler tror jeg for en stor Del skyldes, at vi har haft saa gode Tider i snart en Snes Aar. I Slutningen af Halvfemserne og Begyndelsen af Aarhundredet tror jeg, at der ude i Landbruget var mere intensiv Energi, mere Interesse for at forbedre Vilkaarene, end der er i Øjeblikket, og jeg tror det skyldes her som saa ofte, at Sejrherrén lægger sig til Hvile paa sine Laurbær. Men nu er Sejrens Tid forbi, og nu gælder det, som den højtærede Landbrugsminister har sagt, om at spænde